

кого-то ни разказа Щавъ лѣкаратъ Кестревъ:

Въ 1833 година, въ това време, кога-то служилъ Г. Кестревъ при Арсланскіятъ баталіонъ на военни-те Кантонисти, 5 нѣбарѣа, въ 10 часа сѣтринтъ нѣше денесенъ въ велица-та за сживаване единъ служителъ отъ баталіона простъ солдатинъ Никита Потехинъ, ко-го-то бѣха намѣрили въ глѣха-та (сапа-та) улица замръзналъ въ 25 градуса стѣдъ по Ресмира. Този сол-датинъ ималъ ако тѣлосаженіе и былъ на 40 години, и като былъ вечеръ-тъ въ гости у прѣтелатъ си, връщалъ са отъ тамъ у тѣхъ си, въ 4 часа презъ нощъ-тъ твър-дѣ нѣанъ, и падналъ на пъта и умрѣлъ. Замръзналия внесли въ една одаа, ко-то не была твърдѣ топла; като го саблакаха, тѣло-то мѣ са показа совершенно стѣдено, и даже като ледъ, но не на вкадакъ замръ-знало, мерки-те части на керематъ мѣ като натиснали съ прѣстатъ си ставало трапче. Рѣцѣ-те и крака-та замръзнати до тѣлеса, щото като почѣкашъ по тѣхъ издавали гласъ (дрѣнчели) какво-то стѣ замръзнали тѣ-ла, а глѣ-та замръзнали-те една отъ дрѣга устни и че-люсти не можаха да са раствератъ: дѣхане-то, тѣпа-не-то на жили-те и сѣрце-то было совершенно запреми, и сичко-то тѣло имало очевидни признаци на смъртъ-тъ отъ замръзване. Затрѣнаха го освенъ лице-то на де-бело съ снѣгъ, Г. Кестревъ зарѣчалъ да потриватъ по-легничка съ снѣгътъ рѣцѣ-те и крака-та мѣ, а той самси мѣ трѣалъ гѣрди-те и керематъ, стѣ гора на на дѣла: освенъ това и лице-то мѣ постоянно трѣели съ на-мокрана въ вода съ снѣгъ кѣрпа. Кѣра-то тѣло-то стѣ това умекна и зе да са пригѣва, то наченали да го трѣатъ съ намокрани въ стѣдена вода кѣрни, а послѣ съ сѣхи